

ĐAKOVO (TU) – Nakon svečanog mimohoda sudionika 53. Đakovačkih vezova u nedjelju 7. srpnja, u kojemu je sudjelovalo preko 60 folklornih skupina, s oko 2.500 sudionika iz Hrvatske i svijeta, sa svatovskim zapregama i jahačima, u đakovačkoj prvostolnici sv. Petra svečano misno slavlje predvodio je nadbiskup đakovačko-osječki Đuro Hranić. Koncelebrirao je nadbiskup u miru Marin Srakić uz još petoricu svećenika, a misnom slavlju nazočila je i predsjednica RH Kolinda Grabar Kitarović.

„Tradicijska kultura našeg slavonskog čovjeka izrasla je iz njegove svakodnevice, iz njegova svakodnevnog rada i života, koji je prožet liturgijom i molitvom, i u kojemu je središnje mjesto imala nedjeljna sv. misa. Pred crkvom se poslije mise plesalo, igralo, družilo; nedjeljnim večernjicama u crkvi započinjao je i redoviti popodnevi društveni život. I to je ambijent u kojem se rodilo ono čime se ponosimo okupljeni na Đakovačkim vezovima“, rekao je nadbiskup Hranić uvodeći u misno slavlje.

Potom je uputio pozdrav dobrodošlice predsjednici Kolindi Grabar Kitarović, đakovačkom gradonačelniku Marinu Mandariću, nazočnim saborskim zastupnicima te svim predstavnicima kulturnog i prosvjetnog te društvenog, gospodarskog i političkog života Republike Hrvatske,

Osječko-baranjske županije i Grada Đakova.

U svojoj homiliji nadbiskup se osvrnuo na liturgijska čitanja toga dana, primijetivši kako imaju zajedničku poveznicu ili nit vodilju, a to je opreka, napetost, kontrast, odnosno određena dinamična i napeta dijalektika koja prati istup i djelo Božjih ljudi u svijetu, a osobito onih koji su svjesni da ih Bog šalje k drugima s određenom zadaćom. Podsjetio je na sitno sjeme koje bačeno u zemlju nailazi na otpor te ulaže silan napor da njegova klica prevlada zemlju i izađe iznad njezine površine.

„Koliko god zrno bilo sitno, ono na kraju ovlada zemljom. Jedna sjemenka je istodobno i u mnogostrukoj konkurenciji te kontestaciji nasuprot drugim vrstama sjemenja. A to je i zakon i ljudskog života: nema čovjeka koji se u životu ne probija naprijed bez otpora, svog unutarnjeg otpora, ali i onoga koji mu dolazi izvana. Razvoj i uspjeh stoje na strani onih koji znaju prevladati protivne sile; na strani onih koji popuštaju; na strani onih koji prolaze jadno, na strani onih koji su uporni i koji svoju snagu uvijek razborito usmjeravaju te troše na moguća rješenja, ali pred zaprekama nikad ne odustaju. Suočavanje s oprekama, ulazak u kontraste i u napetosti je – u tom smislu – majka uspjeha i novih dostignuća“, rekao je nadbiskup Đuro.

Okupljenim vjernicima nadbiskup je pojasnio kako Crkva uči da nije jači onaj koji se takvim pravi i koji umišljen u svoju veličinu prezire druge te im nanosi silu i zlo, dodajući: „On čak može biti i jači po 'tijelu', to jest nepravdom, bezakonjem, gušenjem slobode drugoga; on može biti politički i vojno nadmoćniji; ali taj je po humanosti slabiji jer je manje čovjek. Jači je naprotiv onaj koji uviđa svoju realnost pa je skroman, trijezan, pravedan: 'u duhu i istini'. Pošteni i pravedni su redovito 'slabi' po tijelu (po naoružanju, po političkom utjecaju, po financijskoj moći) ali njihova se autentična snaga baš u njihovoj slabosti usavršuje. Pošten i pravedan čovjek pokazuje koliko je jak baš onda kad je slab.“

Zaključujući homiliju, nadbiskup je naglasio kako na Božju pomoć i potporu u protivštinama i otporima mogu računati oni koji su svjesni svojih granica, koji vide s kolikim su suprotnostima okruženi, koji spoznaju da drugima smetaju radi Boga – jer su njegovi, njegovi proroci, apostoli, svjedoci ili naprosto jer su vjernici i saveznici Božjih principa.

Liturgijsko pjevanje animirali su članovi Tamburaškog orkestra „Gaj“ iz Zagreba, predvođeni dirigentom Krešimirom Račićem, uz Mješoviti pjevački zbor Župe Marije Pomoćnice sa zagrebačke Knežije, s voditeljicom Ksenijom Sanjković. **A. Banović**